

1895—96 (jfr. Rigsdagstidenden for 1894—95, Tillæg B., Sp. 263 fg., 751 og 874) og Anmærkningerne til Finanslovforlaget for 1899—1900 (jfr. Rigsdagstidenden for 1898—99, Tillæg A., Sp. 945—48).

Til II. A. 3. h. Som paa Finansloven for 1899—1900. Angaaende denne Konto henvises til Anmærkningerne til Finanslovforlaget for 1895—96 (jfr. Rigsdagstidenden for 1894—95, Tillæg A., Sp. 810 fg.) samt Folketingets Finansudvalgs Betænkning over nævnte Finanslovforlag (jfr. Rigsdagstidenden for nævnte Aar, Tillæg B., Sp. 747).

Til II. A. 3. i. Som paa Finansloven for 1899—1900. Angaaende denne Konto henvises i øvrigt til Anmærkningerne til Finanslovforlaget for 1896—97 (jfr. Rigsdagstidenden for 1895—96, Tillæg A., Sp. 877—80) og Folketingets Finanslovbetænkning over det nævnte Finanslovforlag (jfr. Rigsdagstidenden for nævnte Aar, Tillæg B., Sp. 883—94).

Til II. A. 3. k. Som paa Finansloven for 1899—1900. Angaaende denne Konto henvises til Anmærkningerne til Finanslovforlaget for 1896—97 (jfr. Rigsdagstidenden for 1895—96, Tillæg A., Sp. 881—84).

Til II. A. 3. l. Som paa Finansloven for 1899—1900. Angaaende denne Konto henvises i øvrigt til Anmærkningerne til Finanslovforlaget for 1898—99 (jfr. Rigsdagstidende for 1897—98, Tillæg A., Sp. 891—92).

Til II. A. 3. m. Ringgive og Give Pastorat i Ribe Stift har en Udstrækning af næsten 3 Kvadratkil, og dets samlede Folkemængde udgør ca. 3,000, hvoraf ca. 2,000 bo i Give Sogn. Sognepræsten bor i Ringgive og har en Mils besværlig Vej til Give By, hvor Folkemængden siden Vejle—Givebanens Anlæg har været særlig stærkt i Tiltagen, og hvor Metodisterne have en Kirke og en Præst. Under disse Omstændigheder vil det forstaaes, at der her er særlig Trang tilstede til en Udvidelse af den geistlige Betjening, og Biskoppen over Ribe Stift har i Overensstemmelse med Provsten for Nørvang og Lørrild Herreder foreslaaet, at denne Trang søges afhjulpen ved Oprettelsen af et fast Kapellani for Ringgive og Give Menigheder med Bolig for Kapellanen i Give.

Ringgive og Give Sognekalds Indtægter ere ikke af en saadan Størrelse, at det kan anses forsvareligt ved Embedsleddighed i Sognekaldet at paalægge Sognepræsten at afgive nogle af sine Indtægter til Kapellaniet, idet disse — foruden nogle af Forpagteren hvede Naturalydelse (nogle Kørsler, Løvbegravning og lign.) — ifølge Sognepræstens Opgivelse ikke kunne anslaaes højere end til ca. 2,800 Kr. Hele Lønningen — affet fra den Dfferdag, der vilde være at tillægge Kapellanen af Menighederne — maatte derfor udredes af Statskassen, der ogsaa maatte overtage Udredelsen af Udgiften ved Opførelsen af Kapellanboligen. Den fornødne Byggeplads med Have i Nærheden af Give Kirke har Sogneraadet erklæret sig villigt til at yde, ligesom Raadet ogsaa vil sørge for Ydelsen af de fornødne Kørsler ved Boligens Opførelse.

Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet maa være enig med Biskoppen i, at der er megen Trang til at faa oprettet et fast Kapellani i Give. Pastoratet er saa udstrakt, at det ikke kan betjenes paa fuldt tilfredsstillende Maade af Sognepræsten i Ringgive, og Give By er en ret betydelig Stationsby, og i en saadan er det for det kristelige Liv i høj Grad ønskeligt, at der bor en Præst. Som en passende Løn for Kapellanen har man ment at burde foreslaa 1,800 Kr., for hvilken Løn det skulde gøres ham til Pligt at befordre sig selv i Embedsrejser. Til Opførelsen af en Kapellanbolig er foreslaaet bevilget 8,000 Kr.

Man skal endnu bemærke, at der paa Grund af Give Kirkes nuværende Tilstand, da den trænger i høj Grad til en Hovedreparation, og da det i Forbindelse hermed har været taget under Overvejelse, om den ikke samtidig burde søges udvidet eller muligt en hel ny Kirke bygget i dens Sted, har været ført Forhandlinger med Biskoppen om det hensigtsmæssige i i Stedet for at udvide eller helt ombygge den nuværende Kirke at søge Trangen til større Plads for Sognets Kirtegængere afhjulpen ved Opførelsen af en Filialkirke i Give Sogn. Disse Forhandlinger have imidlertid foreløbig ikke ført til noget Resultat, idet der ikke har kunnet opnaas Enighed mellem Beboerne om, hvor en saadan Kirke mest passende skulde ligge. De geistlige Autoriteter ere enige om, at der er størst Trang til en Filialkirke i Sognets vestlige Del, men blandt Beboerne hersker der Uenighed om, hvor vidt Kirken bør